

Livmoderskraften

Alla kan läka sin historia

Ania Munay är praktiserande shaman och medicinkvinna. Med drygt 30 års erfarenhet av andlig utveckling och healing utbildar och vägleder hon idag andra att hela sin historia och leva sin dröm. Nu är hon aktuell med den självbiografiska trilogin Livmödrars kraft & visdom. Det är hög tid för den feminina kraften att komma tillbaka, säger Ania. Vi är i den tiden nu som förfäderna talat om. Vi har tystats alldeles för länge.

Text Josefin Lassbo Foto Christine Friberg

Ania Munay har ett ovanligt visitkort. Där står "shaman och medicinkvinna". Hon är en pionjär inom new age och en av Sveriges första Reiki Masters. Hon är även utbildad kbt- och familjeterapeut. Under 16 år drev hon framgångsrikt Lotusgården, en läkarmottagning där komplementär vård förenades med traditionell läkevård under samma tak.

IDAG HAR ANIA drygt 30 års erfarenhet av andlig utveckling och healing. Tillsammans med sin man Magnus driver hon Gaia Life kursgård i Fjärås. Där håller de utbildningar, retreats, ceremonier och helande resor till olika platser i världen utifrån det shamanska förhållningssättet.

- Det här är den tid förfäderna talat om. Det är dags för många sanningar att komma upp i ljuset och den feminina kraften att vakna igen. Vi har tystats alldeles för länge, säger Ania Munay.

- Med min historia önskar jag ge läsaren insikt att vi kan läka våra sår och förändra våra mönster. Vi måste alla lära oss att dansa med våra skuggor. Men det finns ingen kvickfix, man kan aldrig springa ifrån sina skuggor. Ju mer ljus, desto skarpare skuggor. Det handlar om att lära sig dansa med dem, säger hon.

ANIA FÖDDES i en vanlig arbetarfamilj på Hisingen i Göteborg, där man inte pratade om andlighet trots att medialiteten fanns i båda föräldrarnas blodslinjer i många generationer.

Hon var ett högkänsligt barn. Uppvuxen i en dysfunktionell familj var vardagen fylld med oro, missbruk, medberoende, psykiskt och fysiska övergrepp. Med svåra traumatiska händelser i bagaget fick hon som 30-åring diagnosen posttraumatisk stress, utmattningssyndrom och panikångest.

- Jag valde att inte kliva in i den traditionella sjukvården där endast psykofarmaka fanns att tillgå. Istället lärde jag mig att använda mig av min känslighet, mitt klarseende och helande förmågor.

MED SIN SJÄLVBIOGRAFISKA trilogi Livmödrars kraft & visdom, vill Ania inspirera och ge kraft till andra människor att ta ansvar för sitt eget liv och läkande.

- I det stora perspektivet har det med samhället att göra, med miljön och att skapa fred på jorden. Vi behöver komma till insikten att fred inte kan skapas i omvärlden så länge vi har kaos, krig och konflikt inom oss själva. Var och en av oss behöver göra sitt inre arbete för framtida generationers skull.

Livmödrars kraft och visdom handlar om den feminina kraften, livmodern som ett kraftcentra i människor som stängts ned. Nu börjar den aktiveras igen. När den reser sig i såväl kvinnor som män, kan de inte längre kontrolleras och manipuleras, utan har kraften att själva manifestera sin framtid.

I BÖCKERNA VÄVS hennes personliga längtan efter och kamp för kärlek och barn, ihop med hennes växande in i en andlig verklighet via klardrömmar och ut-ur-kroppen upplevelser. Passionerade kärleksmöten, vardagskamp och svek blandas med starka andliga initieringar, magiska möten och insikter,

"Jag vill visa att det finns mer än vad vi kan se med blotta ögat, att andlighet är en viktig del i människors hälsa och välmående i livet."

som hon hoppas skall inspirera läsaren till transformation i sitt eget liv.

- Jag vill visa att det finns mer än vad vi kan se med blotta ögat, att andlighet är en viktig del i människors hälsa och välmående i livet. Du får aldrig mer än du klarar av. Hur jävlig din historia än ser ut, finns något vackert i den! ►

KORT OM ANIA

NAMN Ania Munay.

ÅLDER 61 år.

FAMILJ Maken Magnus, två döttrar, 5 barnbarn, fyra katter, tre hundar och en klan av får, höns och ankor.

BOR Fjärås.

YRKE Shaman, healer och författare.

DOLD TALANG Lagar soppa av en spik.

AKTUELL MED Den självbiografiska trilogin Livmödrars kraft & visdom.

Bokutdrag på följande uppslag.

Den röda jorden

Munari kunde nu tydligt se att Moder Jord hade sänt kvinnan som låg och sov i rummet bredvid. Ania, som hon hette, bar på en urgammal kunskap från jordens begynnelse och att hon bar på kunskap från stjärnorna var också mycket tydligt. Hon såg att den unga kvinnan bar på en djup rädsla som kunde vara ödesdiger om hon inte lärde sig att möta och transformera den. Det var hennes uppgift att hjälpa till att frigöra kraften från rädslans grepp. Munari övervägde om hon skulle ta med sig Ania till cirkeln av kvinnor. Innan hon tänkt färdigt tanken såg hon hur en stjärna föll på himlen. Det var ett svar tydligt nog men hur skulle de andra i cirkeln reagera om hon tog med sig en vit kvinna?

MUNARI STOD BÖJD över mig när jag vaknade efter min starka dröm. Först blev jag livrädd när jag såg ett kolsvart ansikte framför mig: "Vi ska iväg, så skynda dig att ta på dig", sa hon. Jag tog på mig kläderna och skyndade efter Munari som redan var ute ur huset. Vi halvsprang genom bushen. Det var inte det lättaste att se var jag satte mina fötter och när Munari slutligen saktade ner var jag helt slut. Det var svårt att hinna med denna bushkvinna även om hon var mer än dubbelt så gammal som jag själv. Vi gick genom ett snårigt buskage och jag rev mig på både armar och ben men jag bet ihop. Det var spännande att se vart Munari skulle föra mig. Plötsligt stod jag framför öppningen till den grotta som hunden hade visat mig natten innan. Detta kunde inte vara sant.

Munari gav mig ett tecken att jag skulle följa efter henne. Vi gick in i grottan och jag mindes den energi jag hade känt på natten i min dröm. Nu var det helt tyst och stilla därinne. Munari fortsatte längre in i grottan där jag inte hade varit förut. Vi kom fram till ännu en öppning som vi fick krypa på alla fyra för att överhuvudtaget kunna ta oss igenom och jag kunde känna den klara nattluften på andra sidan öppningen.

EN GRUPP AV fem kvinnor stod där i en cirkel. De sjöng och vaggade fram och tillbaka. Alla var barbröstade och målade med vit färg som såg ut som aska i olika symboler på kroppen. De tystnade och alla stirrade på mig. Munari började prata på sitt eget språk samtidigt som hon gestikulerade

med armarna. Alla tittade på mig igen och jag hade svårt att läsa av vad de tyckte och kände men av minerna och rösterna att döma kunde jag inte tro annat än att de inte var förtjusta över att ha mig där. Munari kom fram till mig och sa att jag skulle ta av mig mina kläder och ställa mig i mitten av cirkeln. Jag kan inte påstå att jag blev överväldigad över detta besked. Det kändes pinsamt. Samtidigt var jag medveten om att det var en del av deras kultur. Så där stod jag i en cirkel med sex kvinnor och lät mina kläder falla till marken, och som om inte det var tillräckligt, snöret från min tampong hängde snyggt mellan mina ben.

EN AV DE ÄLDSTA kvinnorna kom fram till mig och ryckte i snöret och sa något. Jag tittade bedjande på Munari som sa att jag skulle vara helt naken, att blodet som var heligt, skulle flöda fritt och lämnas som en gåva till jorden. Nu ville jag bara sjunka genom jorden. Känslor av skam och förnedring for genom mig. Jag konstaterade bara att herregud vad jag var fylld av skam kring mitt eget kön och en total självförnekelse över mig själv som kvinna. I det ögonblicket fick jag en insikt som jag aldrig skulle glömma. Detta med vikten av att älska eller åtminstone förlika mig med mig själv precis som jag är.

DET VAR PÅ INGET sätt en kränkande eller förnedrande handling gjorda av dessa kvinnor mot mig. Känslan av förnedring utspelades bara inom mig, utifrån de minnen som det förflutna spelade upp i mitt inre drama. Den äldre kvinnan som såg ut att vara minst hundra år gammal kom fram till mig. Hon lade sin egen hand på sin livmoder och den andra på min, sedan tittade hon mig djupt in i ögonen som om hon sökte något i djupet av min själ. Hon talade på sitt eget språk som jag inte förstod ett ord av. En av de andra kvinnorna kom fram med en lerskål med en grävilt smet i. Den gamla doppade fingret i skålen och målade olika mönster och symboler på hela min kropp. Jag fick senare veta att det var bland annat aska och månblod de hade målat med. Min blick sökte Munari men hon blundade och vaggade fram och tillbaka och sjöng med märkliga ljud. En annan kvinna hade en kvist som hon borstade marken med så att den blev fri från sten och stickor, sedan blev jag visad att jag skulle

lägga mig ner på marken. Jag kan inte påstå att det kändes något vidare skönt att lägga mig ner där på den hårda markens yta men till min förvåning var marken varm och jag lade mig bekvämt till rätta. Jag visste inte vad som skulle hända, mitt hjärta bankade i bröstet och jag sa tyst till mig själv att det som hände var något mycket stort. Jag tittade upp mot den stjärnfulla himlen där jag såg hela Vintergatan.

EN ALLDELES SPECIELL stjärna fångade min uppmärksamhet eftersom den lyste starkare än alla de andra och i ett ögonblick blinkade den till som om den ville säga mig något. Jag slöt mina ögon och andades för att lugna mig själv. Oron i min kropp ville inte lägga sig. Kvinnorna runt omkring mig fortsatte att sjunga och göra en massa konstiga ljud. Ibland var det någon som gav ifrån sig ett ljud som fick mig att hoppa högt. Energierna blev starkare och starkare och luften jag andades kändes tung som bly. Det började surra i huvudet och i min kropp och ju mer jag kämpade emot desto starkare blev ljudet i mina öron och desto svårare blev det att andas. Sången och ljuden runt mig blev som en del av mig själv. Jag kunde känna en viss trygghet i att höra kvinnornas olika läten. "Slappna av Ania", viskade en röst i mitt vänstra öra. Rösten fick mig att hoppa till. Det fick mig att slungas ur min egen kropp med en stor kraft. Det tystnade i mitt huvud och jag hörde inte längre kvinnorna. Jag var ensam, helt ensam i den svarta natten.

JAG FRYSER, DET är kallt. Var är mina kläder? Var är jag någonstans? Det är många frågor som jag vill ha svar på. Mörkret skrämmer mig lite, det känns otryggt att vara här. Jag känner en närvaro runt mig men jag kan inte se klart. Det är som om jag har en slöja för ögonen. Jag vill få bort det som hindrar mig att se. Jag vill se. I samma andetag blir jag rädd, vill jag se? Vad är jag rädd för? Jag hör något som prasslar bredvid mig. Nej, tänker jag i samma andetag, bara det inte är en orm. Jag hade inte mer än tänkt tanken förrän jag ser en orm komma ringlande emot mig. En stor tjock orm. Ett skrik fastnar i min strupe. Istället hör jag mig själv skratta och sedan säga: "Jaså det är detta du är rädd för, ormen." Det var min röst men den lät ändå främmande på ett märkligt sätt som om det var någon annan

som använde mitt språkrör. "Vadå rädd för ormar?" Jag börjar kommunicera med mig själv samtidigt som jag försöker analysera vad som händer.

DU ÄR RÄDD för den feminina kraft som finns i djupet inom dig och som du bär i din livsmoder. Så länge du ger den näring med rädslan kommer den att förbli destruktiv och kämpa emot dig. "Vadå rädd för min feminina kraft? Jag förstår inte?" Förnekelsen ligger så djupt inom dig att du har glömt bort den gudomliga kraft som är kopplad med Gudinnan, den kraft som transformerar allt som står i vägen för den högsta sanningen, den att allt är ett. "Men säg mig då, vad jag ska göra för att sluta förneka den kraften? Jag vill inget hellre än att bli hel!"

"Bejaka din livsmoders tempel där din sexuella kraft och skapandekraft har sin boning. Älska dig själv på alla plan och i alla dimensioner. Välkomna, lita till och tacka för det som Gudinnan ger dig."

Jag hör inte längre på för ormen är nu bara en meter från mig. Jag vågar inte röra mig. Ormen stirrar in i mina ögon. Hjärtat bankar, det är svårt att andas. Hjälp vad ska

jag göra? Då hör jag mig själv säga: "Tack för att du har kommit till mig". Ett lugn sprider sig genom hela min kropp och jag kan känna att jag menar det jag säger och jag ler.

PLÖTSLIGT ÄR ORMEN borta och jag befinner mig i en grotta. Det är samma grotta som jag har varit i tidigare, men denna gång brinner det en eld. Det är varmt och skönt och till en början har jag svårt att se klart där inne men så småningom ser jag tydligare. Någon gömmer sig där inne i skuggorna, jag kan känna en stark närvaro. Min första känsla är rädslan över vad som gömmer sig i mörkret, sedan minns jag orden igen, att inte ge näring med rädslan. Istället säger jag: "Jag välkomnar dig, visa dig." Ur skuggan kommer en man. Mitt hjärta bankar i bröstet. Det är svårt att urskilja mannens ansikte så jag ber honom att komma fram i skenet från elden. Jag rycker till, det är samma man som jag har sett i drömmen tidigare. Egentligen blir jag inte förvånad, någonstans visste jag att det skulle vara han men vem är han? Jag hinner inte mer än tänka tanken förrän jag hör: "I am the son of the Goddess." 🌿

Plus mer

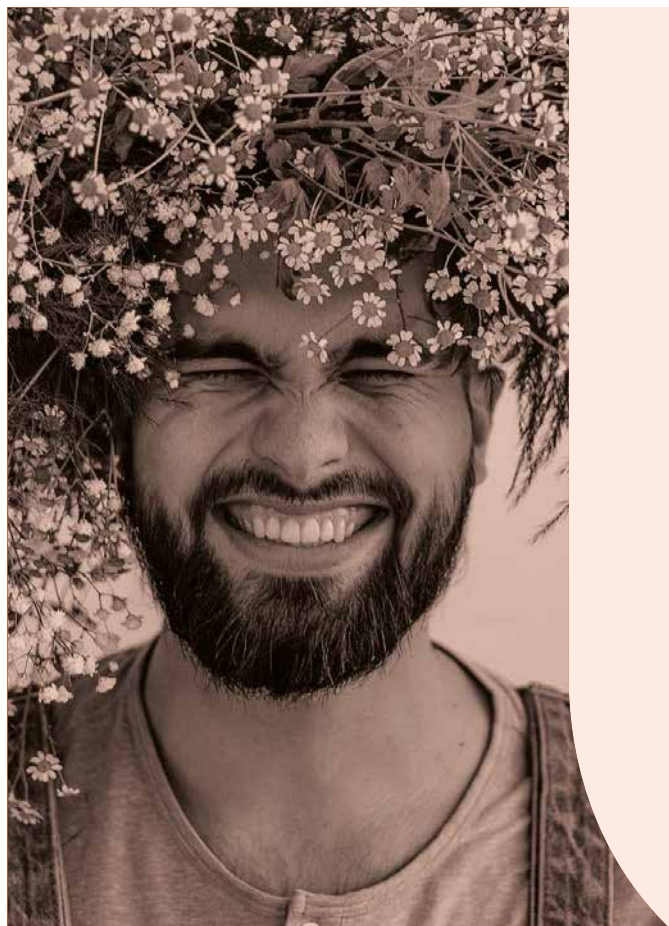
www.lassboforlag.se

www.gaialife.se

"Den röda jorden", Ania Munay (Lassbo Förlag, 2020). "Skuggdansen" Ania Munay (Lassbo förlag, 2020). "Alla Gudars Moder" släpps hösten 2021.

Vinn!

Free lottar ut 3 exemplar av boken "Den röda jorden", i samarbete med Lassbo Förlag. Gå in på free.se och klicka på "Free utlottning". Skriv gärna några rader om varför du är nyfiken på boken.

Liv & lust

Lassbo Förlag är ett modernt hybridförlag som producerar och publicerar fack- och skönlitteratur inom personlig- och andlig utveckling, ledarskap, hållbarhet, livsfilosofi och självupplevda berättelser.

Vi vill göra skillnad genom att ge ut böcker som guidar sin läsare närmare livspulsen och bidrar till att människor utvecklas. Böcker som öppnar för det som legat i det fördolda, som ger kunskap, inspiration och metoder som är praktiskt användbara, som fungerar och som kan göra verklig skillnad.

Lassbo Förlag

FÖR BERÄTTELSEN I DIG

www.lassboforlag.se